

[Hans Jacob Sørensen.]

Samvær mellem Lærere og Elever rigtig kan udvikle sig, og hvor Kammeratskabsfølelsen mellem Eleverne i højere Grad kan komme til at gøre sig gældende. Og dér kommer vi igen ud i en ny Cirkel, og det er dér, hvor disse Lærere har virket. Ja, prøv højtærede Minister at komme ud i Landets forskellige Egne, tal med Folk, der har Erindringer fra deres egen Skoletid, tal med Folk, der har Børn gaaende i Skolen, og det, som disse Mennesker vil give Udtryk for, er, at det er netop den Lærers Tonart, de har haft med at gøre — enten det nu er den Tonart, Lærerne faar, naar de udgaar fra Jonstrup eller fra Skaarup eller fra andre Seminarier —, som de tillægger stor Værdi. Derfor er det slet ikke et rent lokal-patriotisk Hensyn, man gør gældende, naar man protesterer mod Nedlæggelsen af bestaaende Seminarier. Det er noget, der rækker meget videre ud, det er noget, der har meget større Betydning, og dette Forslag vilde derfor, om den højtærede Undervisningsminister fik det gennemført, vække en meget stærkere Modstand mod ham, end han har regnet med.

Men lad os saa tage de enkelte Seminarier. Der er nu blevet talt for de forskellige: Jonstrup, Skaarup og Ranum, og jeg maa nok tillade mig som en af dem, der bor i Ribes Nærhed, at sige et Par Ord om Ribe Seminarium. Det har nemlig i denne Forbindelse sin egen Historie.

Det er jo ikke ret mange Aar siden, at man her i Rigsdagen beskæftigede sig med Ribe Seminariums Forhold; det var under den radikale Regering, i hvilken Socialdemokratiet havde saa stor Anpart og var repræsenteret ved daværende Kontrolminister Stauning. Denne Regering mødte her i Rigsdagen den 18. Januar 1918 med et Forslag gaaende ud paa, at det private Seminarium, der laa i Ribe, i Fremtiden skulde være Statsseminarium, og Ministeriet skrev i de Bemærkninger, som fulgte med Forslaget:

„Naar Ministeriet blandt andre Planer, der har været fremme, har valgt at søge den ovennævnte Tanke“

— Oprettelsen af et Kvindeseminarium — „realiseret ved at lægge et saadant Seminarium i Ribe, er Grunden for det første den, at der ved Køb af den i Forslaget nævnte Ejendom har frembudt sig en Lejlighed til for en rimelig Bekostning at erhverve et Seminarium, der, opført saa sent som i 1911 netop til dette Brug, i det store og hele, om end det har

visse Mangler, er godt bygget, vel indrettet efter dets Bestemmelse og gør et tiltalende Indtryk, hvorhos der er Mulighed for senere Udvidelser.“

Der føjes til:

„Efter Lokalernes Størrelse bør Elevantallet ikke overstige 25 i hver Klasse.“ Saa pegede man paa Købesummen, der var fastsat til 95 000 Kr. for Bygninger, Grund og Inventar, og endvidere, at Ministeriet havde sikret sig, at hvis man vilde udvide Seminariet og til dette bygge en Øvelsskole, kunde man faa Grunden til denne Øvelsskole gratis af Ribe Kommune, og at Ribe Kommune var villig til at stille til Raadighed de nødvendige Klasser af Børn, og da Ribe Skolevæsen var saaledes indrettet, at det netop frembød gode Betingelser for en saadan Øvelsskole, gik Ministeriet helt og fuldt ind for dette Forslag.

Saa kom dette Forslag til Behandling her i dette høje Ting den 24. Januar 1918, og Ordførerne for samtlige Partier anbefalede det i anerkendende Ord. Jeg anmoder den højtærede Formand om Tilladelse til at maatte citere nogle Linier fra denne Forhandling.

Der var en Mand, der ved den Lejlighed var Ordfører for det store Socialdemokrati og ogsaa er det ved denne Lejlighed, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem udtalte sig ved den Lejlighed saaledes, at han, bortset fra de faa Bemærkninger, Ordføreren for Udvalget siden fremkom med, var den eneste Ordfører, som Socialdemokraterne havde i denne Sag her i Rigsdagen. Det ærede Medlem udtrykte sig saa klart og koncist og saa tydeligt, at ingen af Socialdemokraterne i Folketinget i øvrigt tog Ordet, og der var heller ingen Socialdemokrater i Landstinget, der mente, at dette var fornødent. Det ærede Medlem udtalte da:

„Jeg kan paa Socialdemokraternes Vegne tilsige dette Lovforslag Partiets velvillige Støtte. Det er et Lovforslag, der gaar ud paa at afhjælpe et gammelt Savn, og det er Partiet en Glæde at være med til at stemme for Oprettelsen af et Statsseminarium for Kvinder. Jeg kan ogsaa slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre (Brosen) i de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til de særlige Ønsker om at komme Ribe til Hjælp. Ogsaa Socialdemokratiet vil gerne være med til, hvor det kan lade sig gøre, at yde sin Assistance til en By, der, som Ribe, har mange særlige Vanskeligheder at overvinde. Med disse Bemærkninger